

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Fruliov Vladimir XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 07.07.2020-15.07.2021;

2. instanța de apel: 11.08.2020-23.11.2020;

3. instanța de recurs: 22.01.2021-16.04.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 iulie 2020, Fruliov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 8 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Fruliov Vladimir, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 19 762 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că. inculpatul Fruliov Vladimir, la data de 08 februarie 2020 pe parcursul zilei, activând în calitate de cioban la stâna de oi care este amplasată în extravilanul s. Sălcuța, rl. Căușeni, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, în cadrul unui conflict cu Popușoi Anatolii, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, după care a ieșit afară și luând în mână un băț, a revenit în colibă și văzând că Popușoi Anatolii o numea pe concubina sa cu cuvinte necenzurate i-a aplicat cu acel băț multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului, astfel cauzându-i ultimului leziuni sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, manifestată prin otoradie pe stânga, echimoză periorbital pe

stânga, excoriații pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii epidurală, hemoragii subarahnoidiene, hemarogii punctiforme în profunzime trunchiul cerebral, contuzie cerebrală, excoriații pe corp, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202003C0516 din 30 iunie 2020, se califică ca vătămări corporale grave. În rezultatul leziunilor primite, Popușoi Anatolii, a fost internat în spitalul raional Căușeni și la data de 18.02.2020, a decedat.

3. Legalitatea sentinței a fost contestată cu apel de către avocatul Muntean Ivan în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Fruliov Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a indicat că, inculpatul Fruliov Vladimir prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, astfel fiind în prezența circumstanțelor atenuante cum ar fi: recunoașterea vinovăției, căința sinceră de cele săvârșite, inculpatul are la întreținere un copil minor, iar concubina sa în prezent este însărcinată cu termen de 6 luni, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este diagnosticat conform raportului de expertiză judiciară cu nr. 202036S0032 din 30.04.2020 cu dg. XXXXX din care motive, apărarea consideră că fapta a fost săvârșită de o persoană cu responsabilitate redusă, însuși Popușoi Anatolii a provocat conflictul prin faptul că a agresat-o cu cuvinte și propuneri jignitoare pe concubina inculpatului, motiv ce l-a determinat pe inculpat la acțiunile săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2020, a fost admis apelul avocatului, casată sentința parțial și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Fruliov Vladimir XXXXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal al RM i se aplică pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Fruliov Vladimir XXXXX încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 151 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Fruliov Vladimir, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii

prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătorei Căușeni, sediul Central din 15 iulie 2020 a fost contestată cu apel de către avocatul Muntean Ivan în interesele inculpatului Fruliov Vladimir solicitându-se în acest sens aplicarea inculpatului Fruliov Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal a unei pedepse mai blânde.

Cu referire la individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a constatat că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (5) Cod penal, se califică ca infracțiune „deosebit de gravă”.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Fruliov Vladimir instanța de judecată a reținut circumstanțele atenuante: contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, iar recunoașterea vinovăției în speță nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă, în condițiile în care cauza penală în privința lui Fruliov Vladimir, a fost examinată în ordinea procedurii simplificate, fapt pentru care inculpatul, în sensul normei de drept prevăzute la art. 364¹ Cod procedură penală, beneficiază de o reducere a pedepsei prevăzute de legea penală.

În acord cu prevederile art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante instanța de judecată a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

La fel, instanța de apel a indicat că, conform caracteristicii și certificatelor eliberate de Primăria Sălcuța, rezultă că inculpatul Fruliov Vladimir se află în relații de concubinaj, nu este angajat oficial în câmpul muncii, face abuz de băuturi alcoolice, nu are loc stabil de trai, la primărie au fost înregistrate plângeri în privința lui, conform informației medicului de familie din 10.02.2020 se află la evidența psihiatrului cu diagnoza XX ușor, nu se află la evidența medicului narcolog, anterior a fost condamnat, conform cazierului contravențional, anterior a fost atras la răspundere contravențională;

Totodată, instanța de apel reține că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202036S0032 din 30.04.2020 în urma examinării psihiatrice legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare, s-a constatat că,

Fruiov Vladimir nu suferă de careva maladie psihică cronică, prezintă dg. XXXXX. La momentul comiterii infracțiunii, ce i se incriminează, nu suferea de careva maladie psihică cronică, prezenta dg. XXXXX. Conform stării psihice, avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le putea dirija, deci a acționat cu discernământ, fiind recunoscut responsabil de fapta ce i se impută. Conform stării psihice actualmente, comportamentul cet. Fruiov Vladimir nu este periculos pentru societate, nu este necesar aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, nu este necesar îndreptarea la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că în procesul de individualizare a pedepsei penale, având în vedere că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei penale, se ține cont de persoana celui vinovat, în privința inculpatului urmează a fi reținut faptul că inculpatul a fost diagnosticat cu XXXXX.

Cât privește solicitarea apărătorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, instanța de apel a conchis că, reieșind din prevederile art. 75, 61 Cod penal, limita pedepsei penale stabilită de către instanța de fond nu corespunde pe deplin tuturor circumstanțelor ce caracterizează personalitatea inculpatului, și anume că ultimul se află la evidență cu diagnosticul XXXXX, are la întreținere un copil minor, inculpatul a recunoscut vina, sincer s-a căit de cele comise, succesorul legal al părții vătămate nu a formulat careva pretenții față de inculpat, iar antecedentul penal este stins, motiv din care, a instanța de apel a ajuns la concluzia de a aplica inculpatului Fruiov Vladimir, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe termen de 8 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului prin care solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă în temeiul art. 79 Cod penal.

În susținerea celor solicitate, avocatul indică circumstanțe similare celor menționate în cererea de apel, și anume: *a colaborat cu ancheta, a contribuit activ la stabilirea adevărului, a dat declarații și s-a căit sincer în cele comise, are la întreținere un copil minor iar concubina este însărcinată, totodată este diagnosticat cu XXXXX iar infracțiunea a fost săvârșită de o persoană cu responsabilitate redusă.*

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, deși recurentul indică expres temeiurile de casare stipulate la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, din

conținutul cererii de recurs rezultă că, ultimul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Fruliov Vladimir, iar avocatul Lupan Vadim își exprimă, în esență, dezacordul cu pedeapsa aplicată, iar în aceste împrejurări, Colegiul penal semnalează temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale, rezultând din considerentele ce urmează.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 12 la 15 ani.

Conform art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiuni deosebit de grave se consideră infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani. Astfel, instanța de recurs remarcă că, inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar susține că, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile avocatului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul penal conchide că conform prevederilor art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea

articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, se înțelege că la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (*grad de invaliditate - I, II, persoana cu dezabilitați severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importantă majoră*).

Căința sinceră a inculpatului, recunoașterea vinovăției, lipsa circumstanțelor agravante și faptul că este diagnosticat cu XXXXX nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale.

Astfel, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal reamintește că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde este neîntemeiată, or, doar faptul că avocatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința lui Fruliov Vladimir a prevederilor art. 79 Cod penal.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1)

pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Fruliov Vladimir XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico